

عنوان مقاله:

تأثیرات قرآن در منظر شهر اسلامی

محل انتشار:

همایش ملی معماری و شهرسازی انسان گرا (سال: ۱۳۹۲)

تعداد صفحات اصل مقاله: ۱۱

نویسندگان:

بهار سلطان قرائی - دانشجوی دکتری معماری، دانشگاه قاضی آنکارا، ترکیه

صبا سلطان قرائی - کارشناس ارشد معماری منظر پردیس هنرهای زیبا دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

از نظر برخی محققان، سخن گفت از سنت سخن از اصول لایتغیری است که ریشه در آسمان دارد، سنت رسم یا عادت نیست، شیوه متداول و مقطعی یک دوره گذرا هم نیست. بلکه باقی و پایدار است. تمدن اسلامی ایران نمونه برجسته یک تمدن سنتی است که شامل اصول لایتغیری در حوزه مکان و زمان مشخص است. اگر اسلام انعکاس حقایق پیدا و ناپیدای جهان هستی می باشد؛ هنر اسلامی، هنری است که پرده از رازهای مقدس جهان قدس و عظمت برمی دارد. ایران در طول تاریخ اسلام همواره یکی از مراکز اصلی هنر اسلامی بوده است و معماری ایرانی، از جمله غنی بنیادی ترین اصول سنت اسلامی است و معماری ایرانی دوره اسلامی کوشیده است تمامی وجوه ویژگی های خود را برای نیل به وحدت تلفیق کند. با توجه به این دیدگاه هنر اسلامی به طور مستقیم و غیرمستقیم متأثر از سنت است. در واقع، هنر دینی اسلام همان سنت اسلامی، و سنت اسلامی همان هنر اسلامی است؛ که برگرفته از مفاهیم و تعاریف قرآن و در بعضی موارد احادیث قدسی، و ائمه ی معصوم (ع) است؛ که در این میان قرآن و احادیث قدسی بطور مستقیم کلام خدا را بیان می کند. با توجه به مطالب گفته شده به بررسی نگرش: ۱-کانسپتی، و ۲-فرمال و متکی بر تأثیرات مستقیم از قرآن می پردازیم.

کلمات کلیدی:

منظر شهر اسلامی، قرآن و کلام الهی، سنت دینی، هنر اسلامی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/۲۴۸۸۲۵>